

Artikler i dette nummer

Økologi er godt for vandmiljøet

Måling af drivhusgas

Produktionssystemer til slagtesvin

Fødevarer kvalitet og fødevarer sikkerhed

Sameksistens med gm-afgrøder?

Jordkvalitet, forskning og udvikling

Kalium i økologiske dyrkningssystemer

Veterinærmedicin og antibiotikaresistens

Produktion af økologisk oksekød

Kort nyt

Forside

Nye produktionssystemer til økologiske slagtesvin

Af forsker **Karin Strudsholm**, Afdeling for Jordbrugsproduktion og Miljø, Danmarks JordbrugForskning

Et nyligt afsluttet forsøg har haft til formål at undersøge produktionsniveau, velfærd/adfærd og miljøbelastninger ved at holde slagtesvin på friland til 40, 80 eller 100 kg som alternativ til opdrætning på stald.

Disse systemer var kombineret med to fodringsstrategier, som skulle afdække ændringer i kødets ernæringsmæssige kvalitet, således at resultaterne vedrørende produktion og miljøbelastning m.fl. kunne vurderes i sammenhæng med forbrugerønsker og afsætningsmuligheder.

I det følgende er nogle af resultaterne omtalt.

Produktionsresultater

En sammenligning af grise, der gik ude hele livet i forhold til grise, der blev opdrættet på stald, viser at:

- Frilandsgrisene forbrugte 12 procentenheder flere foderenheder end staldgrisene. Deres daglige tilvækst var også væsentlig højere op til en alder på hundrede dage, hvorefter staldgrisene indhentede dem så grundigt at frilandsgrisene i gennemsnit var fire dage ældre ved slagtning. En tilsvarende afmatning i daglig tilvækst er hyppigt set i andre forsøg med grise, der voksede meget hurtigt i den første del af livet
- Den høje daglige tilvækst hos staldgrisene i perioden op til slagtning er formentlig en væsentlig forklaring på, at deres kødprocent var 2,3 procentenheder lavere. Frilandsgrisenes vækstfordeling har således været den mest hensigtsmæssige i forhold til slagteri og afregning
- Forskellen mellem frilands- og staldgrisenes spæktykkelse og kødprocent resulterede i, at 72% af staldgrisene blev godkendt; medens 84,5% af frilandsgrisene opfyldte Friland Food´s krav til kød - og spæk mål. Herudover blev der af andre årsager frasorteret 13 procentenheder på begge hold

Ovennævnte resultater er fra grise, som blev fodret efter ædelyst.

Hvis grisene skal gå ude hele livet, kan problemet med det høje foderforbrug løses ved at praktisere begrænsninger i den daglige foderstyrke. I forsøget var der to hold på friland: Det ene hold blev fodret efter ædelyst, mens det andet hold fik 65% af den mængde kraftfoder, som "ædelyst-holdet" fik. Tildelingen af græsensilage blev dagligt justeret efter ædelyst på begge hold, hvilket resulterede i, at holdene havde det

samme forbrug af grovfoder.

De grise, som fik en begrænset mængde foder, var 17 dage ældre ved slagtning og forbrugte 2,91 FE per kg tilvækst, hvilket sparede 35 foderenheder per produceret frilandsgris.

Kødkvalitet

Kødet fra de foderbegrænsede grise, der gik på friland hele eller næsten hele livet, var ernæringsmæssigt set bedre end kødet fra grisene på stald. Det skyldes, at kødet havde et lavere fedtindhold og en højere andel af polyumættede fedtsyrer. Endvidere var E-vitaminindholdet i frilandsgrisenes fedt højest, hvilket har positiv indflydelse på holdbarheden af de polyumættede fedtsyrer. Til gengæld var kødet fra de foderbegrænsede grise væsentlig sejere end kødet fra de grise, som blev fodret efter ædelyst.

Projektet har været finansieret gennem Forskningscenter for Økologisk Jordbrug (FØJO) og Fonden for Økologisk Landbrug. Yderligere information om projektet og dets resultater kan findes via dets [hjemmeside](#)

[Om FØJOenyt](#) | [Arkiv](#) | [FØJO](#) | [Forside](#)